

FONS JULI GARRETA

FITXA DE DESCRIPCIÓ

1. Àrea d'Identificació

1.1 Codi de referència

CAT CEDOC 3.4

1.2. Nivell de descripció

Fons

1.3. Títol

Fons Juli Garreta

1.4. Data/es

Data de creació: 1892-1924

Data d'agregació 1920-1940 (partitures impreses)

1.5. Volum i suport

(13 caixes) 192 partitures /obres

2. Àrea de context

2.1. Nom del/s productor/s

Juli Garreta i Arboix

2.2. Història del/s productor/s :

Músic de formació autodidàctica. Havia rebut nocions de composició musical del seu pare, Esteve Garreta i Roig, rellotger i músic, i de Ramon Novi. Actuà a l'orquestra i cobla del seu pare i, més tard, en el conjunt instrumental Quintet Garreta. Fora de Catalunya anà a París i a Munic, cosa que li va permetre conèixer directament l'obra de Wagner. A Barcelona va mantenir relació amb l'Orfeó Català, Lluís Millet i Pau Casals, qui va donar a conèixer l'obra de Garreta a Madrid, París i

Londres. Fou un músic romàntic i intuïtiu que s'expressà en un llenguatge musical ric en sonoritats contrastades. Després d'unes Impressions simfòniques (1907) per a orquestra de corda, escriví les següents obres simfòniques: "Scherzo" (1915), "Preludi mediterrani" (1918), "Suite en sol" o "Suite empordanesa" (1921), "Pastoral" (1922), "Les illes Medes" (1923) i el "Concert per a violí i orquestra" (1925). En el camp de la música de cambra escriví un "Quartet", per a piano, violí, viola i violoncel (1898), una "Romança" en la menor, per a violí i piano, "Joguina", per a violoncel i piano, la "Sonata en do menor", per a piano (1922), premiada en el Tercer Concurs Eusebi Patxot, i la "Sonata en fa", per a violoncel i piano (1923), dedicada a Pau Casals i estrenada pel mateix Casals. És autor també de cançons per a cant i piano. Transformà la sardana en una forma musical apta per al concert i contribuí en que fos coneguda internacionalment. Des de "La pubilla" (1897) fins a "La llar", la seva darrera sardana, n'escriví més de setanta-cinc, entre les quals es destaquen "Pastoral" i "Juny". Algunes d'aquestes sardanes foren orquestrades pel mateix Garreta .

2.3. Història arxivística

Es desconeix la història arxivística abans del seu ingrés al Centre de Documentació.

2.4. Dades sobre l'ingrés

Una comissió formada per Jaume Marill, Lluís Lloansí, Josep Gravalosa i Josep Girona van entregar dinou carpetes de partitures seguint la voluntat dels hereus (és a dir, la voluntat de la vídua).

L'Orfeó Català va redactar una carta d'acceptació el 3 de setembre de 1972.

3. Àrea de contingut i estructura

3.1. Abast i contingut

El fons consta de manuscrits musicals (originals i còpies), esborranys musicals i impresos musicals.

Troblem bàsicament música per a cobla amb la presència de les partitures i partícels de 65 sardanes, moltes d'elles autògrafes. Amb menys quantitat trobem música de cambra, de les quals destaquen el "Quartet per a piano, violí, viola i violoncel", "Romança" per a violí i piano, "Joguina" per a violoncel i piano, etc. Com a obres simfòniques trobem: "Scherzo", "Preludi mediterrani", "Suite en sol", "Les illes Medes" i el seu famós "Concert per a violí i orquestra". Finalment trobem les "Impressions simfòniques" per a orquestra de corda que fou la primera obra escrita per Garreta.

Les partitures impreses són bàsicament reduccions a piano d'algunes de les sardanes com: "Frisança", "Griselda", "Somni gris", etc. I també la sardana "Juny" orquestrada per Enric Casals.

El fons també el forma una obra per a veu i piano, "Adéu a Garreta", de Ignasi Gironella i dedicada a Garreta.

3.2. Sistema d'organització

El fons costa de 13 capses de les quals les 12 contenen manuscrits musicals (176 partitures) i una darrera caixa que conté impresos musicals (16 partitures).

4. Àrea de condicions d'accés i ús

4.1. Condicions d'accés

Accés lliure

4.2. Condicions de reproducció

Es podran reproduir totes les obres que siguin de domini públic. Per la reproducció de les obres que no pertanyen al domini públic, només serà possible per ús privat del sol·licitant i exclusivament per fins d'investigació, respectant la legislació vigent de la Llei de Propietat intel·lectual.

4.3. Llengües i escriptures dels documents

Català

4.5. Instruments de descripció

-Llibre de registre de l'Orfeó Català fet per Francesc Pujol.

-Llistat de les obres que acompanyava el donatiu.

5. Àrea de documentació relacionada

5.3. Documentació relacionada

Fons del CEDOC:- Fons Festa de la Música Catalana

Arxiu Municipal de Girona (fons personal)

5.4. Bibliografia (OP)

Gay, Joan (ed.); Rabaseda, Joaquim (ed.). "Juli Garreta: impressions simfòniques per a orquestra de corda". Barcelona: Tritó, 2007. 100 p. (Mestres Gironins; 1).

Masó, Jordi (ed.); Ruiz, Marisa (ed.). "Juli Garreta: Sonata en Do menor per a piano". Barcelona: Tritó, 2009. 82 p. (Mestres gironins; 4)

Gay, Joan (ed.); Rabaseda, Joaquim (ed.). Juli Garreta: Concert per a violí i orquestra. Barcelona: Tritó, 2008. 211 p. (Mestres Gironins ; 5).

Castillejo, Bernat (ed.) ; Costal, Anna (ed.). Juli Garreta: Sardanes vol. I. Barcelona: Tritó, 2010. 213 p. (Mestres Gironins ; 6).

Castillejo, Bernat (ed.) ; Costal, Anna (ed.). Juli Garreta: Sardanes vol. II. Barcelona: Tritó, 2010. 99 p. (Mestres Gironins ; 8).

Castillejo, Bernat (ed.) ; Costal, Anna (ed.). Juli Garreta: Sardanes vol. III. Barcelona: Tritó, 2011. 118 p. (Mestres Gironins ; 9).

Castillejo, Bernat (ed.) ; Costal, Anna (ed.). Juli Garreta: Sardanes vol. VI. Barcelona: Tritó, 2012. 98 p. (Mestres Gironins ; 11).

7. Àrea de control de la descripció

7.1. Autoria i data/es (OB)

Laura Espert Moreno. Febrer de 2016.

7.2. Fonts (OB)

Diccionario de la Música Española e hispanoamericana. Vol. 5. Madrid: Sociedad General de Autores y Editores, cop. 1999, p. 518-519.

Gran enciclopèdia de la música. Vol. 3. Barcelona: Enciclopèdia Catalana, 2000.

Gay, Joan; Rabaseda, Joaquim; Ruiz, Marisa. *Catàleg de l'obra musical de Juli Garreta* [en línia]. Sant Feliu de Guíxols: Arxiu de Sant Feliu, 2014 [consulta: febrer 2016].

Disponible a: <http://www.socsantfeliudeguixols.com/catàleg-de-l-obra-de-juli-garreta-i-arboix>